Panika koja je zavladala u Vladi zbog manjka sredstava u proračunu transparentno se je manifestirala njezinom namjerom da se prodaju preostali udjeli u Splitskoj, Riječkoj i Privrednoj banci (tehnički najlakše rješiva prodaja – napomena G.S.). Kada u jednoj zemlji tako visoko rangirani dužnosnik dade navedenu izjavu tada se radi o gorućim problemima; o panici; bezizglednom stanju i tko zna što još.

Ipak ovaj puta se čuo glas javnosti pa i iz samih redova Savjeta HNB. To je dobro i to pokazuje da je prošlo vrijeme šutnje. Drugo je, pak, pitanje da li je pet do dvanaest ili je dvanaest i pet. U kojoj je mjeri će se shvatiti dubina «pobune» da se udjeli u spomenutim bankama prodaju vidjet ćemo uskoro. Naime, po mome mišljenju, interpretacija ovih suprostavljanja o prodaji udjela banaka mora rezultirati formiranjem nacionalne banke (čitalac zna od kada se za to zalažem – sic!?) i preispitivanjem, te praćenjem (aktivnom politikom) zbivanja na financijskom tržištu. Ovome svakako pridodajem i potrebu formiranja ekspetnog tima kako bi se analizirala događanja u bankarskom sistemu u proteklih desetak godina.

Tiskovine su počele javno govoriti o dugu, o politici «krpanja» proračuna prodajom obiteljskog srebra. Sve sam to napisao u svojem prvom i drugom izdanju Bespuća…… Na žalost to se nije isčitavalo na primjeren način. Dobio sam etiketu katastrofičara danas jednako kao što sam je imao i jučer. Zato, istine radi, ipak moram reći da gospodin Škegro, za kojeg mislim da je vrstan ekonomist, nije u pravu kada pripisuje PDV posotjećoj vlasti. Hegel je jednom rekao: «Istina je cjelina». Da li će se PDV povećati ili neće odlučeno je zapravo već 1998. godine kada je današnja vlast bila nemočna. Ne bi bilo fair to zaboraviti.

I konačno sve je politika. Naime, kako drugačije ocjeniti povećanje kreditnog rejtinga Hrvatskoj kada su temeljni makroekonomski pokazatelji tako zabrinjavajući. Ukoliko je postojeća devizna likvidnost dovoljan kriterij tada povećanje rejtinga je moglo nastupiti i daleko ranije. O tom potom. Nisu nam potrebne hvale jer one ne rješavaju problem krize. Potrebna nam je Koncepcija i strategija razvoja koju nemamo i, kako već rekoh, koje se odričemo prodavajući obiteljsko srebro kako bi «zakrpali» proračun.